

tinēt Venetus hostem, & navium & bellatorum numero potiore; pugnatumque est atrocissime plures horas. Raro alias cum ejusmodi genere hostium (quippe qui nisi per occasionem vix pugnam conferere soleant) majore est cæde dimicatum: ad trecentos ferme ex Venetis turmis eo certamine occubuisse quidam ex iis affirmant, qui pugnae interfuere; alii nonnihil numerum extenuant; periitque in iis Laurentius Michael triremis unius præfectus, & Joannes Delphinus alterius præfecti frater. Procefferat pugna a prima luce inita ad vicesimam diei horam: erantque interim Venetæ turmæ vehementer accisæ. Venerat jam & Delphina in hostium potestatem, cum reliquæ alia post aliam deditionem fecere. Meminere quidam atrocissimæ illius pugnae participes, numerasse se ea navi, qua tum forte fuerunt, octoginta fortium virorum cadavera a prora ad puppim disjecta, ad quorum conspectum victor hostis ingemisset, non sine indignatione, professus, ita Venetum cum sua pertinacia evenire voluisse. Cæсорum corpora in altos fluctus projecta sunt, vulneribus debilitata in proximum littus exposita; qui superstites fuerunt, victorem ipsum Lisbonam usque cum captivis navibus sunt secuti: ibi facta est omnibus potestas abeundi. Est Lisbona maritimum Lusitaniæ oppidum, libetque suspicari id esse, quod Olisiponum olim dixere: hodie ob regiam sedem celebritate nominis & rerum opulentia maxime insignis. Hic Veneti hospitaliter a Rege accepti; quibus medico opus fuit, diligenter illius jussu curati; reliqui viatico & vestibus pro conditione donati. Ferunt vetustum hospitium Veneto nomini cum Lusitaniæ Regibus intercedere, quod illi a majoribus quasi per manus acceptum, hoc quoque tempore omni officio & comitate studeant servare: ejus necessitudinis causam a Veneta hospitalitate ortam affirmant. Fama est, antiquissimum ex ea gente Regem cum paucis olim Venetias appulisse, ejusque visendæ studio aliquandiu in urbe versatum, dissimulata interim personæ quam gerebat magnitudine. Sed tantus hospes diu in occulto esse non potuit: constare cœpit Pa-